

τοῦ ἔκαμε ἓνα σκρίτον πὼς τοῦ χρεωστεῖν 33 ρεάλια τὸ ὁποῖο σκρίτον τὸ ἐπρεζεντάρησεν ἐδῶ πρεζέντε καὶ λέγειν ἔττιν ὅτιν συνλογιζόμενος διὰ τὸ ὄφελον τῆς ψυχῆς του καὶ τῆς ποτέ του συνβίας ἐφωτίστην καὶ ἐσυνλογίστην καὶ ἤρε εὖλογον καὶ ἀρμόδιο ὅτιν νὰ ἀφήσῃν τὴν προλεγομένη κάμαρα καὶ τὸ ἴδιο σκρίτον τοῦ ἄνω λεγομένου ἀφέντη βικάριου διὰ ψυχικὴν του σωτηρίαν καὶ τῆς ποτέ του συνβίας. Ὅθεν τὴν σήμερον ἐνμπροσθε καμοῦ τοῦ νοτάριου καὶ τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων ὁ ρηθεὶς μισερ Μιχαλάκης δίνει εἰς τὸ χέριν τοῦ εἰρημένου ἀφέντη βικάριου τὸ προλεγόμενο ἄνωθεν σκρίτον καὶ νὰ ἔχῃν καὶ τὴν λεγομένη κάμαρα καὶ νὰ γροικᾶται διὰ ντονατζιὸν καὶ ψυχικὸν καθὼς εἶναι ὅλες οἱ ντονατζιόνες καὶ τὰ ψυχικὰ μὲ κράτηξην καὶ κοντετζιὸν ὅτιν ὁ εἰρημένος ἀφέντης βικάριος νὰ εἶναι ὁμπλιγάδος εἰς ὅλην τὴν ζωὴν εἰς τὰς θεῖες μυσταγωγίας ὅπου λατρεύειν καὶ εἰς τὰς δέησές του νὰ μνημονεύῃ καὶ νὰ παρακαλῇ τὸν ἀφέντην τὸν Θεὸν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του λεγομένου Μιχαλάκη καὶ τῆς ποτέ του συνβίας καὶ πάλι τὴν αὐτὴν ντονατζιὸν ποὺ κάνει εἰς τὸν αὐτὸν ἀφέντην παπᾶ καὶ ὅχιν εἰσὲ ἄλλον τὴν νικάνει καὶ διὰ πολλὰς χάρες καὶ καλωσύνες ὅπου ἐγνώρισεν ἀπὸ λόγουν του καὶ ὅπου τὸν ἐγνωρίζειν πὼς θέλει τοὺς μνημονεύειν μὲ σπλάχος καὶ μὲ ἀλάθαστην γνώμην ...».

ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟ. Η ΕΠΙΖΩΣΑ ΣΥΖΥΓΟΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΡΠΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΟΣ ΣΥΖΥΓΟΥ, ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΣΕ ΧΗΡΕΙΑ
1687, 5 Φεβρουαρίου

«... ἐδῶ παρὼν ἡ ἀρχόντισσαν κυρία Ἐνκατερίνα ἡ πατὴρ τοῦ ἄνωθεν μακαρίτην μισερ Φιλιππῆ καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ εὐγενὴς μισερ Παντολέος Συμμαρούπας συνφωνία ὑπανδρείας καὶ καθαροῦ συνοικέσιον θέλουσιν καὶ ποιήσιν τὰ αὐτὰ μέρη ὅπως πρὸς Θεὸν ἅγιο νὰ ἐτάσῃν ἡ ἄνωθεν κυρία Ἐνκατερίνα πατέρα εἰς τὴν ἐαυτῆς ἀρχοντοπούλα κυρία Κριμέντζα τὸν ἀρχοντόπουλον τοῦ ἄνωθεν μισερ Παντολέου ὀνόματι Μιχέλην εἰς ἄνδρα τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὀρίζειν ἡ ἀγία καὶ Θεὸς καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Οὕτως τὴν ἐθέλειν καὶ ὁ ρηθεὶς μισερ Παντολέος τὴν αὐτὴν ἀρχοντοπούλα κυρία Κριμέντζα εἰς γυναῖκα νόμιμον καὶ εὐλογητικὴν εἰς τὸν ἐαυτοῦ ἀρχοντόπουλον τὸν μισερ Μιχέλην καθὼς διακελεύου οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶν νόμοι τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ τὰ ἐξῆς ... Τὰ πράματα τῆς νύφης κατὰ τὴν κοντετζιὸν ὅπου κάνει ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας τῆς οὕτως νὰ εἶναι κατὰ τὴν διαθήκην του κάνοντας καὶ κοντετζιόνες ὁ μισερ Παντολέος τοῦ υἱοῦν του ὅτιν εἰ μὲν καὶ οἰκονομήσῃν ἀφέντης ὁ Θεὸς καὶ κάμουν παιδιὰ ἐκ τῆς σαρκός του ἢ νὰ εἶναι ὅσαν τοῦ τάζουσιν αὐτινοῦ καὶ τῶν μπαιδίων τος, εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τ' ὀρίσῃν καὶ ἀποθάνῃ ἄκληρος νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδικοὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τόπου καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃν καὶ ἤθελε ἀποθάνῃ ὁ γαμπρὸς πρὶ τῆς νύφης τὰ πράματά του νὰ τὰ καρποτρῶγῃ ἢ νύφην ἕως ποτὲ κρατεῖν τὴν τιμὴν του καὶ ἔττι νὰ γροικᾶται καὶ διὰ τὴν νύφην ...».

330

1680-1784. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σοποτός (Αχαΐα).

Ν. Παπαδόπουλος, «Δικαιοπρακτικά έγγραφα Σοποτοῦ (ΙΖ'- ΙΗ' αἰ.)», *Ἐπετηρὶς τῶν Καλαβρύτων* 8 (1976), σ. 118-131, αρ. 1-15.

